

HAFNARREGLUGERÐ

94

21. ágúst

fyrir Höfðakaupstað.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Takmörk hafnarinnar eru: Lína, sem hugsast dregin 300 m frá Höfðatá í réttvísandi vestur. Önnur lína frá vesturenda þessarar línu, því sem næst réttvísandi suður í Djúpnagg (fremsta djúpskerið) og þaðan til lands í Hrafnárós.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Til þess að standast kostnað við hafnarmannvirki og árlegan rekstrarkostnað, skal stofna hafnarsjóð. Í hafnarsjóð renna allar tekjur, sem ákveðnar eru með reglugerð þessari. Við lok hvers rekstrarárs skal hafnarnefnd semja rekstrar- og efnahagsreikning sjóðsins og ber henni að hafa fullgert reikninginn ekki síðar en í febrúarlok næsta reikningsárs. Reikningar skulu endurskoðaðir og úrskurðaðir á sama hátt og hreppsreikningar. Fyrir 1. nóvember ár hvert skal hafnarnefnd hafa samið og lagt fyrir hreppsnefnd Höfðahrepps frumvarp til áætlunar um tekjur og gjöld hafnarinnar á komandi ári.

Hreppsnefnd skal síðan fullsemja áætlunina og senda hana samgöngumálaráðuneytinu til staðfestingar fyrir árslok, ásamt nauðsynlegum skýringum á gjalda- og tekjuliðum.

3. gr.

Að nýafstöðnum hreppsnefndarkosningum skal hreppsnefnd Höfðahrepps kjósa 3 menn í hafnarnefnd, og jafn marga til vara. Kjörtímabil hafnarnefndar er hið sama og hreppsnefndar. Hafnarnefnd sér um viðhald og endurbætur hafnarinnar og stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta. Hafnarnefnd annast reikningshald og fjárvörzlu hafnarsjóðs fyrir hönd hreppsnefndar, enda ber hreppsnefnd ábyrgð á eignum sjóðsins, sem öðrum eignum hreppsins, svo og öllum skuldbindingum sjóðsins.

4. gr.

Hafnarnefnd skal ráða hafnarvörð, er hefur þau störf undir umsjón hafnarnefndar, sem ákveðið er í reglugerð þessari, og annað, sem hafnarnefnd kann að fela honum vegna hafnarinnar. Skal hafnarnefnd setja hafnarverði erindisbréf, er greini sem skýrast störf hans og skyldur. Hafnarvörður sér um innheimtu allra hafnargjalda og annarra tekna hafnarinnar og skulu gjöldin greidd á skrifstofu hans.

Hafnarvörður skal í forföllum sínum setja mann, sem hafnarnefnd samþykkir, í sinn stað og skal sá maður hafa sama vald og hafnarvörður.

III. KAFLI

Um almenna reglu.

5. gr.

Hafnarvörður sér um, að gætt sé almennrar reglu á höfninni og við hana. Er öllum tafarlaust skylt að hlýða boði hans og banni og enn fremur annarra þeirra

94 starfsmanna, er hafnarnefnd setur til að gæta reglu. Þykir einhverjum sér óréttur 21. ágúst ger, getur hann kært það til hafnarnefndar.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

6. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga um hafnarsvæðið, er bannað að dvelja þar, ef þeir með því tálma ferminu eða afferminu skipa eða öðrum störfum, sem þar fara fram.

7. gr.

Öll skot innan hafnarsvæðisins eru stranglega bönnuð.

8. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa á hafnarsvæðinu. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má ekki kveikja eld, nema í eldavél skipsins og á ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í slíkum skipum og á því svæði, sem unnið er að ferminu og afferminu þeirra og skal það greinilega auglýst. Álíti hafnarvörður að hætta geti stafað af ferminu og afferminu eldfimrar vöru, er honum heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir. Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu eða annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og í landi hafnarinnar, nema með sérstöku leyfi hafnarvarðar í hvert skipti.

9. gr.

Á landi hafnarinnar má ekki smíða ný skip né gera við gömul skip, nema með leyfi hafnarvarðar, og með þeim skilmálum, sem hann ákveður í samráði við hafnarnefnd. Bannað er að leggja skipum upp í hafnarfjöruna, nema með leyfi hafnarvarðar.

10. gr.

Óheimilt er að gera hafnarmannvirki, breyta eða auka við þau hafnarmannvirki, sem nú eru, og einnig fylla upp eða dýpka út frá landi, nema með samþykki hreppsnefndar, og gildir það leyfi því að eins, að samþykki samgöngumálaráðuneytisins sé fyrir hendi. Sé leyfi þetta ekki notað innan tveggja ára frá veitingu, fellur það úr gildi.

11. gr.

Bannað er að kasta seglfestu, fiskúrgangi, ösku, kolum eða öðrum óþrifnaði í sjóinn frá skipum, er liggja við hafnarbryggjur eða á höfninni.

Óheimilt er einnig að leggja skolpleiðslur og annað frárennsli með útrás í skipakvína.

12. gr.

Óheimilt er að taka seglfestu, sand eða mól í landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarnefndar.

IV. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.

13. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ekki ferma eða afferma, mega aldrei liggja svo á höfninni, að þau tálmi ferminu eða afferminu annarra skipa, og skulu í hvert skipti skyld að hlýða boði hafnarvarðar um það, hvar þau skuli leggjast.

Ekki má leggja skipum eða bátum svo nærri bryggjum, að eigi sé, að dómi hafnarvarðar, nægilegt rúm fyrir önnur skip að komast að eða frá, né heldur leggja netum eða duflum svo nærri bryggjum eða á höfninni, að aðgangur verði skipum ógreiður.

Skip mega aldrei leggja svo út frá sér strengi eða önnur festartæki, að umferð 94
tálmi, enda skulu þau nota festarhringi og festarstólpa hafnarinnar. 21. ágúst

14. gr.

Nú tregðast eigandi, skipstjóri eða umráðamaður báts eða skips að hlýða skipun hafnarvarðar um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni, og getur þá hafnarvörður látið gera það á kostnað og ábyrgð eiganda eða umráðamanns.

15. gr.

Gufuskip eða önnur vélskip mega ekki láta vélarnar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi hætta af.

Skylt er að hafa tryggar hlífar milli skips og bryggju.

16. gr.

Þeir, sem valdir verða að tjóni á bryggjunni eða öðrum mannvirkjum eða á áhöldum hafnarsjóðs, skulu bótaskyldir. Annað hvort greiði þeir tjónið með upphæð, er um semur við hafnarnefnd, eða viðgerðarkostnað samkvæmt reikningi. Um skaðabótaskyldu fyrir slíkt tjón fer eftir almennum reglum.

Takist ekki samningar um bætur, skulu þær ákveðnar af þremur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila um sig er heimilt að krefjast yfirmats, og skal þá krafa um það borin fram innan mánaðar frá því, er matsgerð lauk. Yfirmat skal þá fara fram af fimm óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiði sá, er þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meira en sem svarar 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð, að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

17. gr.

Ef skip lendir á grynningum eða sekkur, þar sem það, að álitni hafnarnefndar, tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, getur hafnarvörður látið færa skipið burt á kostnað eigandans, og er honum heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum. Verði andvirði hins selda skips ekki nægilegt til lúkningar kostnaði, er eigandi ábyrgur fyrir eftirstöðvunum.

V. KAFLI

Um notkun bryggjunnar.

18. gr.

Venjulega er skipum heimilt að leggjast að bryggjum hafnarinnar í þeirri röð, sem þau koma. Þó skulu skip, sem sigla eftir fyrirfram auglýstri ferðaáætlun og flytja póst, svo og afgreiðslubátar slíkra skipa, hafa forgangsrétt til afgreiðslu við bryggju, þó önnur skip liggja þar fyrir. Sams konar rétt hafa vélskip fram yfir seglskip. Sé fermingu eða affermingu skips ekki haldið áfram með hæfilegum hraða, að álitni hafnarvarðar, ber því að víkja fyrir öðrum skipum, ef hann krefst þess. Enn fremur getur hafnarvörður vísað skipum frá bryggju, álitni hann það nauðsynlegt vegna veðurs.

Ef ágreiningur rís, ræður hafnarvörður í hvaða röð skip komast að bryggju.

19. gr.

Ef nauðsyn ber til, að skipum, sem ferma eða afferma við bryggjur eða hafnargarð, sé lagt hlið við hlið, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilför hinna á bjálkabrum. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför skipa, er nær liggja.

94

21. ágúst

Peir munir eða vörur, sem affermdar eru eða láttnar í skip, mega ekki liggja á bryggju eða uppfyllingu og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarvarðar. Skal flytja burtu muni og vörur, jafnskjótt og hann krefst þess. Hafnarvörður getur krafizt gjalds eftir vörur, sem láttnar eru liggja á landi hafnarsjóðs.

20. gr.

VI. KAFLI

Um geymsluskip og skip, sem lagt er í lægi.

21. gr.

Sérstakt leyfi hafnarnefndar þarf í hvert sinn til þess að leggja megi á höfninni skipum, sem ætluð eru til geymslu og lagt er í lægi.

Hafnarvörður ákveður í hvert sinn, hvar slíku skipi skuli lagt, hve traust legufærin skuli vera og hvernig þeim skuli fyrir komið.

Nú sannar eigandi geymsluskipis með vottorði tveggja manna, er útnefndir séu af hafnarnefnd, að skip hans sé svo þétt, að ekki stafi nein hættu af, vegna leka, þó það sé mannaust, þá er honum leyfilegt að leggja skipinu og láta það liggja, án þess að menn séu í því á þeim tíma árs, er skipum er heimilt að vera án ljósa. Skytt er eiganda að flytja skipið úr stað, ef hafnarnefnd eða hafnarvörður krefst þess.

22. gr.

Meðan skip liggur mannaust á höfninni, skal ekki sjaldnar en einu sinni í viku fara út í það, til þess að líta eftir, hvort legufæri eða annað hafi haggazt eða bilað, og ef svo reynist, skal lagfæra það svo fljótt, sem auðið er.

Eigi ber hafnarsjóður ábyrgð á skipum, sem lagt er í lægi á höfninni.

VII. KAFLI

Um hafnsögugjald.

23. gr.

Öll aðkomuskip, sem fara inn fyrir hafnargarð, skulu, hvort sem þau nota hafnsögumann eða ekki, skyld til að greiða hafnsögugjald eins og hér segir:

Innlend skip greiða hafnsögugjald aðeins einu sinni á ári, nema þau noti hafnsögumann.

Herskip og varðskip eru undanþegin hafnsögugjaldi, nema þau noti hafnsögumann.

- a. Fyrir leiðsögu til hafnarinnar 100 krónur fyrir hvert skip allt að 300 brúttórúmllestir og 10 aura fyrir hverja rúmllest, sem þar er yfir.
- b. Fyrir leiðsögu frá höfninni 100 krónur fyrir hvert skip, sem er allt að 300 brúttórúmllestir og 5 aura fyrir hverja rúmllest, sem þar er yfir.
- c. Fyrir leiðsögu um höfnina greiðist hálf gald samkvæmt a-lið.
- d. Fyrir að vera úti í skipum greiðist 100 krónur fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, unz hafnsögumaður er aftur kominn heim. Jafnframt greiðist hafnsögugjald undir staflið a. og b.

VIII. KAFLI

Um lestagjald.

24. gr.

- a. Allir bátar og skip, sem heima eiga í Höfðakaupstað, skulu greiða lestagjald einu sinni á ári, 5 krónur fyrir hverja brúttórúmllest, þó aldrei minna en 100 krónur.

- b. Aðkomubátar og skip, sem stunda fiskveiðar frá Höfðakaupstað og liggja innan hafnargarðs, skulu greiða 1 krónu fyrir hverja brúttórúmllest fyrir hvern mánuð, þó ekki minna en 75 krónur fyrir mánuð eða hluta úr mánuði.
- c. Öll önnur skip, sem til hafnar koma, skulu greiða 40 aura fyrir hverja brúttórúmllest í hvert sinn, sem þau koma til hafnar, þó skulu innlend fiskiskip aðeins greiða hálf t. Strandferðaskip ríkisins skulu ekki greiða gjald þetta oftan en tvisvar í mánuði.

25. gr.

Undanþegin lestagjaldi eru herskip, varðskip, björgunarskip, vitaskip, dýpkunar- skip, skip, sem hafa skírteini sem skemmtiskip, skip, sem gerð eru út til vísinda- legra rannsókna, einnig skip, sem leita hafnar vegna óveðurs, sjóskaða eða skemmda á einhvern hátt, nema þau jafnframt fermi eða affermi einhverjar vörur. Sama gildir og um skip, sem leita hafnarinnar til að setja á land sjúka eða látna.

IX. KAFLI

Um ljósagjald.

26. gr.

Öll skip, sem koma til hafnarinnar frá 1. ágúst til 14. maí, að báðum dögum meðtöldum, og hafnargjald greiða samkvæmt hafnarreglugerðinni, skulu greiða ljósa- gjald sem hér segir:

- a. Skip, sem um getur í 24. gr., a-lið, greiði 25 krónur á ári.
- b. Skip, sem getið er um í 24. gr., b-lið, skulu í hvert sinn og þau koma til hafnar greiða 10 krónur.
- c. Öll önnur skip greiða í hvert sinn, er þau koma til hafnar:

Skip undir 200 rúmllestum	kr. 15.00
Skip frá 200—400 rúmllestir	— 30.00
Skip yfir 400 rúmllestir	— 60.00

X. KAFLI

Um bryggjugjald.

27. gr.

Hvert skip, sem leggst við hafnargarð eða bryggju eða við skip, sem liggur við bryggju eða hafnargarð, skal greiða 15 aura af hverri brúttórúmllest skipsins. Gjaldið skal greiða fyrir hvern hálfan sólarhring, eða hluta úr sólarhring, þó aldrei minna en 10 krónur í hvert sinn.

Skipstjóri sem fer frá bryggju án þess að greiða bryggjugjald skipsins, er sekur um brot á hafnarreglugerðinni.

Undanþegin þessu gjaldi eru sömu skip og ekki greiða lestargjald.

Þeir, sem vilja hafa skip sín í skipakvinni vetrarlangt, skulu æskja þess við hafnarnefnd fyrir 1. september ár hvert. Skipskvíargjald fer eftir samningi

XI. KAFLI

Um vörugjald.

28. gr.

Vörugjald greiðist af öllum vörum og skepnum, lifandi og dauðum, sem fermdar eru eða affermdar á höfninni, með þeim undantekningum, sem um getur í 30. gr.

94

21. ágúst

Vörugjald skal reikna eftir tölu, máli eða þyngd með umbúðum. Fara skal eftir farmskrám skipa við útreikning vörugjalds, og skal skipstjóra eða afgreiðslumanni skylt að láta hafnarverði í té eftirrit af farmskrá. Hafi skipstjóri eða formaður báts farminn óskráðan, skal hann gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem skip hans hefur fermt. Þyki hafnarverði ástæða til, getur hann látið ákveða vörumagnið á þann hátt sem hann telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn við rannsóknina, ella hafnarsjóður. Ef ýmsar vörutegundir eru í sömu umbúðum, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri vörutegund, sem hæst gjald greiðist af. Brot úr gjaldeiningu telst heil gjaldeining. Lægst gjald af hverri sendingu er kr. 1.00. Ef vafi leikur á, í hvaða flokki skuli telja einhverja vöru, ákveður hafnarvörður það, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarnefndar.

30. gr.

Undanþegnar vörugjaldi eru þessar vörur:

- a. Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið í farmskrá.
- b. Vistir og aðrar nauðsynjar til skipa og báta til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
- c. Póstflutningur og venjulegur farþegaflutningur.

31. gr.

Vörugjaldskrá:

1. flokkur: Gjald kr. 1.50 hver 100 kg:
Kol, koks, salt, sement, áburður, saltfiskur, verkaður fiskur, hraðfrystur fiskur, fiskimjöl, sildarmjöl, hrogn, söltuð þunnildi, fiskroð, skreið.
2. flokkur: Gjald kr. 2.00 hver 100 kg:
Kornvara, sykur, garðávextir, mjólk, hey, fóðurvörur, útlendar, gærur, freðsild.
3. flokkur: Gjald kr. 2.00 hver 100 kg:
Vikursteinn, asbestplötur, plötujárn, stangajárn, vatnspípur, efni til múrhúðunar og byggingarefni, annað en trjáviður og ekki annars staðar talið, girðingarnet og girðingaefni.
4. flokkur: Gjald kr. 3.00 hver 100 kg:
Olíur, benzín, smurningsolíur, lýsi, veiðarfæri og efni í þau, fiskumbúðir, pokar, hessian, herpinætur, kaðlar, leirvörur, pottar, balar, blikkfötur o. þ. h., kjöt, ull, mör, tólg.
5. flokkur: Gjald kr. 4.00 hver 100 kg:
Bílar, bátavélar, landbúnaðarvélar, vélahlutir, gler, miðstöðvar, gólf-dúkur, saumur, málningavörur alls konar, pappírsvörur alls konar, krossviður, smjör, smjörlíki, jurtafeti, sápur, þvottaduft og aðrar hreinlætisvörur.
6. flokkur: Gjald kr. 5.00 hver 100 kg:
Kaffi, kaffibætir, kex og aðrar brauðvörur, ávextir, nýir og þurrkaðir, niðursuðuvörur, súkkulaði, kakaó, sælgætisvörur, öl og gosdrykkir.
7. flokkur: Gjald kr. 1.00 hver 10 kg:
Vefnaðarvara, fatnaður, skófatnaður, tóbaksvörur og allar aðrar vörur reiknaðar eftir þyngd og ekki annars staðar taldar.
8. flokkur: Gjald 10.00 kr. hvert stykki:
Eldavélar, þvottavélar, ísskápar, baðker.

9. flokkur: Gjald kr. 0.60 hver 100 kg:
Ísvarinn fiskur.
10. flokkur: Gjald kr. 1.00 fyrir hverja tunnu af saltsild og hvers konar sjávarafurðum í tunnum. Af háltunnum reiknast kr. 0.75.
11. flokkur: Tómar tunnur eftir stærð, kr. 0.30, 0.50, 0.60.
12. flokkur: Gjald kr. 0.40 fyrir hvert teningsfet:
Timbur og allar aðrar vörur reiknaðar eftir rúmmáli.
13. flokkur: Gjald kr. 5.00 hver gripur eða kind:
Stórgripir, sauðfé.
- Lægsta vörugjald í öllum flokkum er kr. 2.00.

94

21. ágúst

XII. KAFLI

Um aflagjald.

32. gr.

Af heildarafla skips greiðist kr. 8.00 af smálest af slægðum fiski með haus, sem landað er á hafnarsvæðinu, nema sild.

Af hverju máli sildar greiðist kr. 0.50.

Gjald þetta er kræft um leið og afla er landað. Eigandi skips er ábyrgur fyrir greiðslunni. Nú er afli afhentur eða seldur, án þess að gjald þetta hafi verið greitt, og hvílir þá greiðsluskylda einnig á þeim aðila, er þá hefur umráð yfir aflanum.

Skyldir eru skipstjórar og formenn að gefa hafnarverði upp heildarafla skips hverju sinni. Ef það er ekki gert, skal hafnarvörður áætla gjaldið og innheimta samkvæmt þeirri áætlun. Hafnarsjóður hefur haldsrétt á afla, þar til gjöldin eru að fullu greidd.

33. gr.

Hafnarsjóður hefur einkarétt á vatnssölu til skipa á hafnarsvæðinu.

Þeir, sem ekki hafa gert sérstaka samninga um kaup á vatni frá vatnsveitu hafnarinnar, skulu greiða kr. 10.00 fyrir smálest, þó aldrei minna en kr. 20.00.

XIII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

34. gr.

Móttakandi greiðir vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, en sendandi af vörum, sem fluttar eru úr höfninni. Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu gjaldsins. Ef vörur eru fluttar úr einu skipi í annað, greiðir sá vörugjald, er affermir.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga þegar skipið, sem vörurnar flytur, er komið á höfnina, og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar í skip.

35. gr.

Formaður báts og skipstjóri skips ber ábyrgð á greiðslu hafnargjalda á skipi sínu.

36. gr.

Öll gjöld til hafnarsjóðs samkvæmt þessari reglugerð, svo og sektir allar og bætur, hafa lögtaksrétt, og hefur hafnarsjóður haldsrétt í skipum og bátum fyrir greiðslu. Skipstjóri eða formaður, sem fer með skip sitt úr höfninni án þess að greiða lögmæt hafnargjöld, sektir eða bætur, hefur gerzt sekur um brot á reglu.

94 gerð þessari. Undanþágu frá þessu má þó veita, sé trygging, er hafnarnefnd tekur gilda, 21. ágúst sett fyrir greiðslunni.

37. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum, allt að kr. 10000.00, nema þyngri refsing liggji við eftir almennum lögum. Sektirnar renna í hafnarsjóð.

38. gr.

Mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið með að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og landingarbætur, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð fyrir Höfðakaupstað, nr. 209 18. nóvember 1947.

Samgöngumálaráðuneytið, 21. ágúst 1961.

Emil Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

95

21. ágúst

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 48 21. marz 1955,
um stýrimannaskólann í Reykjavík.

1. gr.

9. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Aðgang að skólanum geta nýir nemendur ekki fengið eftir að kennsla er byrjuð. Þó má skólastjóri, þegar sérstaklega stendur á, veita undanþágu frá þessu ákvæði.

Nú sannar umsækjandi með prófi, að hann hafi þá kunnáttu, sem fyrsti bekkur fiskimanna- eða farmannadeildar veitir, og má þá setja hann í síðari bekk fiskimannadeildar, eða í annan bekk farmannadeildar, eftir því sem við á.

Í janúarlök ár hvert skulu nemendur í fyrra bekk fiskimannadeildar ganga undir próf í íslenzku, dönsku, ensku og stærðfræði og í marzlök ár hvert skulu nemendur í 1. bekk farmannadeildar ganga undir próf í sömu námsgreinum, og auk þess í siglingafræði, siglingareglum og eðlisfræði. Próf þessi skulu haldin af kennurum skólans, og þeir einir, sem standast próf, verða fluttir í eldri deild að hausti. Þegar sérstaklega stendur á og kennurum skólans ber saman um, að nemandi hafi næga kunnáttu í þessum námsgreinum, getur skólastjóri þó veitt honum undanþágu frá prófi.

Til þess að standast próf þarf einkunnina 4 í skriflegri stærðfræði, skriflegri siglingafræði, siglingareglum og í íslenzkri ritæfingu, og einkunnina 3 í skriflegri eðlisfræði, munnlegri dönsku og munnlegri ensku, enda sé miðað við sama einkunnastiga og við burtfararpróf.

Próf þessi má einnig halda, áður en skólinn tekur til starfa að haustinu, og er kennurum skólans heimilt að halda áður tveggja vikna námskeið við skólann í fyrrgreindum námsgreinum, einni eða fleiri.

Þá skal og halda próf upp úr 2. bekk farmannadeildar í lok marzmánaðar ár hvert. Prófið skal haldið af kennurum skólans, og skal prófað í þessum náms-